

U rodnim Vrbovljanima razvija ovčarstvo

15 Prosinac 2020 Ivanka Herceg Hitova: 207

Obitelj Ilije Drageljevića, kako nam je ispričao, u Vrbovljane se, na područje današnje općine Okučani, doselila sa područja Banovine (ranije Banija) davne 1880. godine.

Bavili su se stočarstvom, otac je radio i u nekadašnjoj Tvornici namještaja „Stjepan Sekulić“, a Ilijin stric je u jednom vremenskom razdoblju obnašao i funkciju Predsjednika Skupštine općine Nova Gradiška (prije Domovinskoga rata).

-Uvijek smo bili poštovana obitelj i puno nas je ljudi poznavalo. Puno se radilo, ali smo se nekako uvijek vraćali zemlji i poljoprivredi. Čini mi se da će se to dogoditi i sada u dosta obitelji jer će proizvodnja hrane morati biti na prvom mjestu. Ova korona kriza orijentirat će nas na vlastite snage i resurse- rekao nam je u razgovoru **Ilija Drageljević**.

Tijekom Domovinskoga rata, kako dodaje, bio je van Hrvatske u BIH, ali su njegovi roditelji ostali u Vrbovljanima i nakon „Bljeska“ nastavili živjeti na ovom prostoru.

-Imao sam dugo godina autoservis u BIH, u Gradiški i roditeljima sam dolazio u posjetu, a s obzirom da su bili stariji održavao sam i imanje. Sve je manje posla svuda, nelojalne konkurencije, uvozne robe...sve to, a i zbog nekih drugih razloga odlučio sam se sasvim vratiti zemlji, u rodni kraj. Nikada nisam niti ja, kao niti moji roditelji imali bilo kakvih problema jer smo srpske nacionalnosti. Ponavljam, obitelj je uvijek bila poštovana i poznata kao veliki radnici-istaknuo nam je u razgovoru naš sugovornik kojega smo posjetili na njegovom OPG-u.

Unatoč prvom ovogodišnjem snijegu nije mu bilo teško pokazati nam stado ovaca i brojne druge domaće životinje koje uzgaja na domaćinstvu.

Stočarstvom se, kaže bavi već 9 godina. Dio poljoprivrednih površina je u njegovom vlasništvu-djedovina, dio je u zakupu, a obrađuje i zemlju prijatelja koji to ne mogu zbog godina ili su poljoprivredu napustili. Sije kukuruz, suraž, ječam, zob, pšenicu, poštujući plodored, a sve kulture koristi za hranu blagu koje uzgaja. Čak mora i dokupljivati hranu i sijeno. Korisnik je poticaja koji mu puno znači, jer, kako navodi, da ga nema ne bi bilo moguće raditi ovaj veliki posao. Oko 100 ha je i pašnjaka na kojemu ovce slobodno pasu. Nekada je imao i 50-ak koza, ali kako su „nemirne“ i pravile su štetu odustao je od njih i povećavao stado ovaca koje je sada naraslo na 250 odraslih grla i 60-ak janjadi.

-Ovo vam je standardno seosko gospodarstvo, a s obzirom da sam naslijedio poslije smrti roditelja i zemlju i gospodarske zgrade uzgajam i svinje, kokoši, pure, patke, uglavnom za vlastite potrebe. Nema industrije i da se ne bavim poljoprivredom od čega bih živio? Iskrčujem i nove parcele, većina ih je zaraslo, a u planu mi je povećati stado ovaca na 400 komada. Imamo problema sa lisicama, jastrebovima, čagljevima, divljim svinjama. Prave puno štete i na kulturama i na stadu, ali ne odustajemo.

Osnovno stado sam kupio na području Požege i Pakraca i sada imam više pasmina- virtemberg, pramenka, solčavske...najviše ipak Ile de France, koje su i najmesnatije i najviše tražene tako da težimo povećati njihov broj i uopće stado na 400 komada. Dvije tri godine ostavljat ću žensku janjad i klasirati kako bismo još dobili na kvaliteti.

Inače se većina prodava na OPG-u. Iako je ova godina posve drugačija, u vrijeme blagdana ljudi će se ipak odlučiti i kupiti- ispričao nam je **Drageljević**.

Problem mu je, kao i mnogima koji se bave ovčarstvom, pronaći stručnu osobu za šišanje ovaca, a kada se to riješi, onda je problem vuna.

-Malo tko zna da je Sirija bila najveći uvoznik ovčije vune jer su proizvodili kvalitetne tepihe, a sada je kod njih rat, tako da vunu moramo paliti. Šteta, u nekim zemljama EU ona se upotrebljava kao izolacijski materijal, ali nitko u Hrvatskoj je ne otkupljuje tako da ju sami moramo zbrinjavati.

Doselio nam se u susjedstvo jedan čovjek porijeklom iz Turske, radi u Njemačkoj. Ima želju kupiti od mene veći broj ženske janjadi i izvoziti u Tursku, pa se nadam za dvije-tri godine kada ja oformim to moje stado da bude veće, da će i taj posao krenuti- kaže nam **Ilija Drageljević**.

Što se tiče drugih životinja koje uzgaja, perad jest tražena, ali, kako ističe, ovo je slavonska kuća u koju su gosti uvijek dobro došli, a goste valja počastiti. Uvijek je to najbolje domaćim proizvodom.

Ilija Drageljević sudjeluje i u političkom životu općine Okučani, vijećnik je u Općinskom vijeću iz redova DSS-a, a sudjeluje i u društvenom životu.

Vodio je SKD Prosvjetu Pododbor Okučani i kako ističe, bilo je to lijepo razdoblje od 4-5 godina. Sada je predsjednik KUD-a „Grigor Vitez“.

Na pitanje kakav je suživot Hrvata i Srba na ovom prostoru odgovara slijedeće:

-Zadnjih pet godina sam stalno ovdje i prihvatio sam se svega ovoga o čemu smo pričali. Mislim da je malo gdje kao u općini Okučani u kojoj žive stanovnici doseljeni sa područja 134 župe bivše države. Sve se to prihvatilo, tko god mislio bilo što, više je nego dobro-ustvrdio je **Ilija Drageljević**.

Božićne i Novogodišnje blagdane proslavit će u krugu obitelji, u toplini doma, onako kako i treba u zajedništvu. Ilija ima dvije odrasle kćerke iz prvoga braka, a čak je u mjesec dana postao i djed i otac. Sa drugom suprugom ima sinčića, a s njima je i njezino dvoje djece.

-Eto, u Hrvatskoj najviše fali djece, a ja sam dao svoj doprinos i u tomu. Imamo ovdje u Vrbovljanima još dječice što nas veseli.

S koronom živimo godinu dana i ljudi su to nekako prihvatili, ali živjeti se i raditi mora. Prednost nas na selu je da smo ipak malo „jači“ i spremniji i za tu pošast- zaključio je **Ilija Drageljević**.

Tweetaj